

SZENT ÁGOSTON.

„Távol legyen tőlem, hogy azokat
tartsam Istenemnek, amiket az ok-
talan állatok érzeléi is fölfognak.”

Szegény állat voltam csak,
— végre tudom én —
így szólok balga fiatal,
ki gyöngé boldogságán hiába tépi magát.
De te láttál engem
ó Énekes Püspök!
a fekete hegyek alatt, —
amint jóra verekedvén, sirtam magamért . . .

Sötét korok napvakító világossága:
békém öröme virul e napon néked!
Íme, kinyíltak pogány szemeim,
látni; te vigyázod utaimat, virágozzon
te Magas Urad kívánata szerint,
hogy ama napon majd Dicséretre derüljek én!

Ujjongó lelkem telihite köszönt ma;
ó mégis ember vagyok én,
legbölcsebb akaratból
növények s állatok fölött értelmet-osztó
királyi jóság, ki apró dolgokban
Örök arcát keresvén már mindeneket megtalált . . .

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.